

Sygn. akt I CSK 1675/22

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Widło

w sprawie z powództwa M. M. i K. M.
przeciwko P. S.A. w K.
o naprawienie szkód górniczych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 października 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach
z dnia 19 sierpnia 2021 r., sygn. akt V ACa 309/19,

- 1. odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2. zasądza od powodów M. M. i K. M. na rzecz pozwanej P. Spółki Akcyjnej w K. kwotę 1800 (tysiąc osiemset) złotych, tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powodowie M. M. i K. M. wnieśli skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 19 sierpnia 2021r., V Aca 309/19, w którym oddalono ich apelację w całości (pkt I) i rozstrzygnięto o kosztach postępowania (pkt. II).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Powodowie jako właściciele nieruchomości dochodzili od pozwanej P. Spółki Akcyjnej w Katowicach kwoty 420 000 zł z tytułu odszkodowania za szkody górnicze. Sąd pierwszej instancji zasądził na rzecz powodów kwotę 392 601 zł i oddalił powództwo w pozostałej części. Powodowie wnieśli apelację od wyroku sądu pierwszej instancji, zaskarżając go w całości. W sprawie niniejszej sąd drugiej instancji powinien był odrzucić apelację powodów co do kwoty 392 601 zł, ponieważ nie mieli oni interesu w zaskarżeniu tej części wyroku. Jak wynika z utrwalonego orzecznictwa SN, pokrzywdzenie orzeczeniem (gravamen) jest przesłanką dopuszczalności środka zaskarżenia (uchwała Sądu Najwyższego (7) – zasada prawna z 15 maja 2014 r., III CZP 88/13). Pomimo że sąd drugiej instancji błędnie nie odrzucił apelacji co do wskazanej części, w ostatnim zdaniu uzasadnienia wskazał, że zakresem zaskarżenia została w rzeczywistości objęta kwota 27 400 zł, co stanowiło dla niego punkt odniesienia dla rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów. W istocie taka była wartość przedmiotu zaskarżenia przed sądem drugiej instancji od rozstrzygnięcia którego wywiedziono skargę kasacyjną.

Jeśli chodzi o wartość przedmiotu zaskarżenia podaną w skardze kasacyjnej na kwotę 420 000 złotych, wartość ta nie jest wiążąca dla Sądu Najwyższego, który może poddać ją weryfikacji na podstawie akt sprawy z pominięciem zasad określonych w art. 25 i 26 k.p.c. (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z 1 grudnia 2016 r., IV CSK 247/16; z 25 czerwca 2015 r., III CZ 31/15, z 15 czerwca 2020 r., IV CSK 670/19; z 10 lipca 2020 r., I CZ 29/20, z 7 lipca 2021 r., I CSKP 139/21). Sprawdzenie jest niezbędne wówczas, gdy od tej wartości zależy dopuszczalność skargi kasacyjnej, a z okoliczności sprawy wynika, że skarżący w celu obejścia przepisów procesowych dokonał zawyżenia wskazanej wartości, instrumentalnie zmierzając do przekroczenia progu wyznaczającego dopuszczalność skargi kasacyjnej. Zakres sprawdzenia ogranicza się do badania, czy strona prawidłowo podała wartość tej części przedmiotu sporu, która odpowiada zakresowi zaskarżenia kasacyjnego.

Ustalona przez Sąd Najwyższy wartość przedmiotu zaskarżenia w kwocie 27 400 zł nie przekracza progu, o którym mowa w art. 398² § 1 k.p.c. Z tych względów, na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

O kosztach rozstrzygnięto zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy (art. 98 k.p.c.), ich wysokość ustalając na podstawie ustalonej w sprawiewartości przedmiotu zaskarżenia na podstawie § 2 pkt 5 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tj Dz. U. z 2018 , poz. 265 z późn. zm.).

[as]